

Menetluses osales: Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Resolutsioon

Nõukogu 1. detsembri 2005. aasta direktiivi 2005/85/EÜ liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta artiklit 39 tuleb koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 19 lõikega 2 ja artikliga 47 tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis ei anna peatavat toimet kaebusele, mis on esitatud sellise korduva varjupaigataotluse läbivaatamata jätmise otsuse peale, nagu on käsitlusel põhikohtuasjas.

(¹) ELT C 223, 14.7.2014.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. detsembri 2015. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Air France-KLM, varem Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, varem Brit Air (C-289/14) versus Ministère des Finances et des Comptes publics

(Liidetud kohtuasjad C-250/14 ja C-289/14) (¹)

(Käibemaks — Maksustatav teokoosseis ja maksu sissenõutavus — Lennutransport — Ostetud, kuid kasutamata jäetud pilet — Transporditeenuse osutamine — Pileti väljastamine — Maksu tasumise hetk)

(2016/C 068/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Air France-KLM, varem Air France (C-250/14), Hop!-Brit Air SAS, varem Brit Air (C-289/14)

Vastustaja: Ministère des Finances et des Comptes publics

Resolutsioon

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (muudetud nõukogu 17. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/59/EÜ ja seejärel nõukogu 20. detsembri 2001. aasta direktiiviga 2001/115/EÜ) artikli 2 punkti 1 ja artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et lennuettevõtja piletimüük maksustatakse käibemaksuga, kui reisijad on jättnud väljastatud piletid kasutamata ega saa nende eest hüvitist.
2. Kuuenda direktiivi 77/388 (muudetud direktiiviga 1999/59 ja seejärel direktiiviga 2001/115) artikli 2 punkti 1 ja artikli 10 lõike 2 esimest ja teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et käibemaks, mille on lennupileti ostul maksnud reisija, kes jätab pileti kasutamata, muutub sissenõutavaks hetkel, mil lennuettevõtja ise, tema nimel ja arvel tegutsev kolmas isik või oma nimel, kuid lennuettevõtja arvel tegutsev kolmas isik müügihinna kätte saab.

3. Kuuenda direktiivi 77/388 (muudetud direktiiviga 1999/59 ja seejärel direktiiviga 2001/115) artikli 2 punkti 1 ja artikli 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui kolmas isik müüb lennuettevõtja pileteid tema arvel frantsiisilepingu alusel ning maksab talle väljastatud ja kehtivusaja ületanud piletite eest kindla summa, mis arvutatakse protsendina vastavate lennuliinide käitamisega saadud aastakäibest, on see kindel summa nende piletite eest saadud tasuna maksustatav summa.

⁽¹⁾ ELT C 253, 4.8.2014.
ELT C 261, 11.8.2014.

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. detsembri 2015. aasta otsus (Oberster
Gerichtshof'i eelotsusetaotlus – Austria) – Gebhart Hiebler versus Walter Schlagbauer**

(Kohtuasi C-293/14) ⁽¹⁾

**(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2006/123/EÜ — Esemeline kohaldamisala — Avaliku võimu teostamisega
seotud tegevused — Korstnapühkija kutseala — Tuleohutusjärelvalve ülesanded — Kutsealal tegutsemise
loa territoriaalne piirang — Üldist majandushuvi pakkuv teenus — Vajalikkus — Proportsionaalsus)**

(2016/C 068/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Gebhart Hiebler

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Walter Schlagbauer

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab teataval kutsealal – nagu põhikohtuasjas käsitletav korstnapühkija kutseala – töötamist tervikuna, olgugi et nimetatud kutseala eeldab mitte üksnes erahuvidest lähtuva majandustegevusega tegelemist, vaid ka tuleohutusjärelvalve ülesannete täitmist.
2. Direktiivi 2006/123 artikli 10 lõiget 4 ning artikli 15 lõiget 1, lõike 2 punkti a ja lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm nagu see, mida käsitletakse põhikohtuasjas, mis piirab korstnapühkija kutsealal kui sellisel töötamise loa teatava geograafilise piirkonnaga, kui see õigusnorm ei taotle ühtselt ja süstemaatiliselt rahvatervise kaitse eesmärgi saavutamist; seda tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

Direktiivi 2006/123 artikli 15 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et nimetatud õigusnorm ei ole selle sätte vastuolus, kui tuleohutusjärelvalve ülesandeid tuleb käsitada nii, et need on üldist majandushuvi pakkuva teenusega seotud, niivõrd kuivõrd ette nähtud territoriaalne piirang on nende ülesannete täitmiseks majandusliku toimetuleku tingimustes vajalik ning proportsionaalne. Vastava hinnangu peab andma eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 303, 8.9.2014.